

# Buda Ferenc

## Gyepűvidék

Útmenti táj gyepűvidék  
várai csupa omladék

suttogó nyárfái tövén  
terjeszkedő özön-növény

nyomuló gyalog-hadsereg  
somfa sír kökény kesereg

szabdalják világ útjai  
s formáját sose futja ki

javai külhoni tulaj  
kezén olvadnak mint a vaj

s akik belakják emberek  
sem mindennapi egyveleg

közösség? nemzet? etnikum?  
valódi nép-panoptikum

román ruszin tót bunyevác  
cigány szerb (hova lett a szász?)

magyarok zsidók lengyelek  
svábok tarka egy göngyöleg

s köztük a kapocs nem kevés  
töméntelen az átfedés

százféle kévéből egy kereszt  
s zajlik az ereszd-ne ereszd

asztagba rakva mindegyik  
dühödten egymást csépelik

hol oda csapván hol ide  
mind bolond no de ennyire!

*acsarkodik verekedik  
gyepálja egymást jaj pedig*

*megszólalásig mind rokon  
s pörögvén rozsdás húrokon  
marakszik legfelső fokon*

*ó ilyen balga hogy lehet!  
barlangi őskori lelet*

*hol ide űztek hol oda  
lelkünkön béklyó kaloda*

*s acsarkodunk meg hősködünk  
jövőnkön élőlősködünk*

*vonzalmak dühök iszonyok  
fonák reciprok viszonyok*

*ki az erősebb! ki különb!  
egymás nyakára csücsülünk*

*népre nép nemzet nemzetén  
téboly ez már a négyzeten*

*banda klán horda maffia  
eltitkolt apján a fia*

*szomszéd sosemvolt ősökön  
szélhám a felelősökön*

*vásott inas a mesterén  
s lám-lám a bunkóság terén*

*köztünk már nincsenek falak  
ki-ki a békaség alatt*

*kőkútban kuksolsz Tantalusz  
fogóddz hát kapaszkodj ha tudsz*

*csak ki a mélységből ha bírsz  
lásd fön az ég alatt a víz*

*s ha lenn maradsz úgy emberi  
jövőd esélyét elnyeli*

*én nem tudom nem tudhatom  
lesz-e még vajon irgalom  
s új hely egy másik csillagon*

*volt annyi nap s megannyi éj  
s hány meg hány eljátszott esély*

*lépdelek fölsebzett úton  
s magamban egyre mormolom*

*Szülföld pora meg sara  
végidőm szikkasztó nyara*

*gyepűvidék útszéli táj  
miért is szeretlek annyira  
hogy szinte fáj*

*hogy szinte fáj*